

пѣти влизахме въ голѣми недоумѣния, като
чувахме нѣща, указвани отъ очевидци, но
противоречащи на други, па даже и на офи-
циалнитѣ документи на войната. Не малка
услуга, въ този случай, ще стори Г-нъ К.
К. за когото споменахме въ прѣдисловието и
книжката на когото ще очакваме да видимъ съ
нетърпение.

По поводъ на всичкото горѣизложено, ще
кажемъ нѣколко думи още и за портретитѣ
на загиналитѣ юнаци.

Нѣкои отъ тѣхъ, а именно на подпору-
чицитѣ: Бобева и Цанкова, макаръ и да имах-
ме и въ други видъ (офицерска форма), прѣд-
почетохме приложенитѣ, като най-вѣрни. Въ-
обще въ този случай, ний се придържахме
единствено, щото чертитѣ на лицето въ пор-
трети да сж вѣрни, съ което, всѣкой вѣрваме
ще се съгласи, тѣй като формата, споредъ
насъ, е второ степенно нѣщо. По сжщитѣ
тѣзи причини се отказахме и отъ мисълта,
да прѣработваме подобни портрети въ офи-
церска форма, което бѣше твърдѣ лесно, но
за това — прѣправено.

Колкото за портретитѣ на подпоручицитѣ:
Тодорова, Стоянова и Кочева, тѣ, като про-
изведени почти въ прѣдвечернето на войната
и веднага распратени по полковетѣ, не сж
сварили не само да се фотографиратъ въ офи-
церска форма, но — да помислетъ може би
и за много други нѣща.